

Piatok 29. januára 2016

Text: Kaz 7, 15 – 18

¹⁵Všetko to som videl za svojho múdreho života: jestvuje spravodlivý, ktorý hynie vo svojej spravodlivosti, a bezbožný, ktorý dlho žije vo svojej nešľachetnosti. ¹⁶Nebud' príliš spravodlivý a netvár sa príliš múdro. Prečo máš vyjsť navnivoč? ¹⁷Nepočínaj si príliš bezbožne a nebud' blázon. Prečože máš predčasne zomrieť? ¹⁸Dobré je, ak sa držíš jedného, ale ani druhého sa nespúšťaš. Lebo kto sa bojí Boha, ujde tomu všetkému.

Piesne: ES č. 485, 496

Zamyslenie nad Božím slovom:

V prvých štyroch veršoch Šalamún rozoberá jednu z najčastejších otázok ľudstva: Prečo dobrí ľudia trpia a zlým sa darí? Vo verši 15 píše: „*Všetko to som videl za svojho múdreho života: jestvuje spravodlivý, ktorý hynie vo svojej spravodlivosti, a bezbožný, ktorý dlho žije vo svojej nešľachetnosti.*“ Šalamún je nahnevaný, že medzi dobrotou a dĺžkou života nenachádza žiadnu spojitosť. Aj my dnes vidíme presne to isté. Dobrí a spravodliví ľudia z ničoho nič zomrú a zdá sa nám, že ničomníci sa dožívajú až príliš. Sú ľudia, ktorí dbajú na spravodlivosť, úzkostlivo dodržiavajú pravidlá správnej životosprávy a spoločenské normy, dbajú aj na Božie prikázania, no nakoniec z ľudského hľadiska rovnako predčasne umierajú. Spravodlivosť a správny spôsob života nezaručuje dlhovekosť. Ak by v kresťanstve nebolo žiadnych nejasností, bolo by až príliš všedné. Ak by sme dokázali plne chápať Božie myšlienky, už viac by Boh nebol Bohom. V ničom by sa od nás nelíšil.

Keďže nedokážeme plne chápať Božie rozhodnutia, Šalamún dospieva k nasledujúcemu záveru (v. 16 – 17): „*Nebud' príliš spravodlivý a netvár sa príliš múdro. Prečo máš vyjsť navnivoč? Nepočínaj si príliš bezbožne a nebud' blázon. Prečože máš predčasne zomrieť?*“ Tento verš veľa ľudí interpretovalo ako „zlatú strednú cestu“: nemali by sme byť príliš dobrí, ani príliš zlí. Skôr by sme sa mali usilovať o rovnováhu. Šalamún tu však nespomína vlažnú vieru. Tá je v protiklade s učením Biblie. Božie slovo nám jasne hovorí, aby sme sa usilovali o spravodlivosť a svätosť. Šalamún sa nestavia len proti samospravodlivosti, ale aj proti bezbožnosti. Hoci sme kresťania, sme aj hriešnici. Práve skutočnosť, že nie sme dokonalí, by nás mala poháňať ešte k väčšej svätosti, a nie k morálnym kompromisom. Vďaka Božej pomoci a s pomocou niekoľkých dobrých priateľov môžeme zastaviť hriech a nahradiť ho svätosťou. Zdokonaľujme sa v múdrosti a sebaovládaní. Zmúdrejme tak, že sa pokoríme. V poslednom verši nášho textu Šalamún píše: „*Dobré je, ak sa držíš jedného, ale ani druhého sa nespúšťaš. Lebo kto sa bojí Boha, ujde tomu všetkému.*“ Dobré je nekonať bezbožne a bláznivo – tak, ako to hovorí v. 17. Ale pri tom všetkom je potrebné pamätať na to, že sme smrteľní a hriešni a že Boha nemôžeme ovládať ani plne chápať. Poslúchajme Pána Boha a to, čo hovorí. Dôverujme Mu, aj keď sa to zdá nemožné. Amen.

Modlitba:

Pane Bože, nie vždy správne chápeme to, čo sa okolo nás deje. Daj, nech plne dôverujeme Tvojmu vedeniu, aj keď mu nerozumieme. Pomôž nám, nech sa snažíme o spravodlivý, posvätný a pokorný život a nech si tu počínáme rozumne. Amen.

Mgr. Pavel Melicherčík, evanjelický a. v. duchovný na dôchodku, Tlmače (DNS)